

ЧАСТ ЧЕТВЪРТА
ХРИСТИЯНСКАТА
МОЛИТВА

РАЗДЕЛ ПЪРВИ
МОЛИТВАТА
В ХРИСТИЯНСКИЯ ЖИВОТ

2558 „Голяма е тайната на вярата.“ Църквата я изповядва в Символа на апостолите (*част първа*) и я прославя в Литургията на тайнствата (*част втора*), за да бъде животът на вяращите съобразен с Христос в Светия Дух за слава на Бога-Отца (*част трета*). Тази тайна изисква верните да вярват в нея, да я честват и да живеят чрез нея в жива и лична връзка с Живия и Истински Бог. Тази връзка е молитвата.

КАКВО Е МОЛИТВАТА?

„За мене *молитвата* е порив на сърцето, тя е чист поглед, насочен към небето, тя е вик на благодарност и любов в изпитанието и в радостта.“¹

МОЛИТВАТА КАТО ДАР БОЖИ

2559 „Молитвата е издигане на душата към Бога или молба към Бога за подходящи блага.“² Откъде говорим ние, когато се молим? От висотата на нашата гордост и на нашата воля или „от дън душа“ (Пс. 129, 1) на едно смирено и съкрушено сърце? „Който се смирява, ще бъде въздигнат.“³ *Смирението* е основата на молитвата: „Не знаем, за какво да се помолим, както трябва“ (Рим. 8, 26). Смирението е предразположение, за да получим безвъзмездно дара на молитвата: „Човек е просяк пред Бога.“⁴ 2613, 2736

2560 „Да би знаела дара Божий!“ (Иоан. 4, 10). Чудото на молитвата се открива точно там, при изворите, където ние идваме да търсим нашите води: там Исус идва на среща с всяко човешко същество, Той е първият, Който ни търси, именно Той е, Който иска да пие. Исус е жаден, молбата Му извира от дълбините на Бога, Който ни желае. Молитвата, независимо дали знаем това или не, е среща на жаждата на Бога и нашата жажда. Бог е жаден да сме жадни за Него.⁵

2561 „Ти сама би изпросила от Него и Той би ти дал вода жива“ (Иоан. 4, 10). Нашата просителна молитва е по парадоксален начин един отговор. Отговор на жалбата на живия Бог: „Мене, Източника на жива вода, оставиха и си издълбаха пукнати водоеми!“ (Иер. 2,

¹ SANCTA THERESIA A IESU INFANTE, *Manuscrit C*, 25r: *Manuscrits autobiographiques* (Paris 1992) p. 389-390.

² SANCTUS IOANNES DAMASCENUS, *Expositio fidei*, 68 [De fide orthodoxa 3, 24]: PTS 12, 167 (PG 94, 1089).

³ Вж. Лук. 18, 9-14.

⁴ Вж. SANCTUS AUGUSTINUS, *Sermo* 56, 6, 9: ed. P. VERBRAKEN: *Revue Bénédictine* 68 (1958) 31 (PL 38, 381).

⁵ Вж. SANCTUS GREGORIUS NAZIANZENUS, *Oratio* 40,25: SC 358,261 (PG 36,398); SANCTUS AUGUSTINUS, *De diversis quaestionibus octoginta tribus*, 64, 4: CCL 44A, 140 (PL 40, 56).

13). Отговор на вярата за безвъзмездното обещание на спасението⁶, отговор с любов на жаждата за Единствения Син⁷.

МОЛИТВАТА КАТО ЗАВЕТ

2562 Откъде идва молитвата на човека? Какъвто и да е езикът на молитвата (жестове и слова), моли се целият човек. Но за да означаи мястото, откъдето извира молитвата, Писанието говори понякога за душата или за духа, а най-често за сърцето (повече от хиляда пъти). Именно *сърцето* е, което се моли. Ако то е далеч от Бога, молитвата е напразна.

260 2563 Сърцето е домът, в който съм, където живея (според семитския или библейски израз: където „отсядам“). То е нашият скрит център, неуловим за разума и за ближния; единствен Духът Божи може да го разбере и да го опознае. То е мястото на решението в дълбините на психическите ни способности. То е място на истината, където избираме живота или смъртта. То е място на срещата, понеже по подобие на Бога ние живеем свързани: то е мястото на Завета.

2699, 1696

2564 Християнската молитва е взаимоотношение на Завет между Бога и човека в Христос. Тя е дело на Бога и на човека; тя извира от Светия Дух и от нас, цялата отправена към Отца, в съюз с човешката воля на Сина Божи, станал човек.

МОЛИТВАТА КАТО ОБЩЕНИЕ

2565 В Новия Завет молитвата е живата връзка на Божиите чеда с безкрайно добрия Отец, с Неговия Син Исус Христос и със Светия Дух. Благодатта на Царството е „единство на цялата Света Троица, с целия дух“⁸. Животът на молитвата е да бъдеш постоянно в присъствието на Трисветия Бог и в общение с Него. Това общение на живот е винаги възможно, защото чрез Кръщението ние сме сраснати с Христос.⁹ Молитвата е *християнска*, доколкото тя е общение с Христос и се разширява в Църквата, която е Негово Тяло. Нейните измерения са измеренията на Христовата любов.¹⁰

260

792

⁶ Вж. *Иоан.* 7, 37-39.

⁷ Вж. *Иоан.* 19, 28; *Зах.* 12, 10; 13, 1.

⁸ SANCTUS GREGORIUS NAZIANZENUS, *Oratio*, 16, 9: PG 35, 945.

⁹ Вж. *Рим.* 6, 5.

¹⁰ Вж. *Еф.* 3, 18-21.